

azt tapasztaltam, hogy ott egy járásban 4—5 főhivatású községi könyvtáros is dolgozik, sőt a jövőben még növelni szeretnék a számukat.)

Összefoglalva a fentieket, a főhivatású községi könyvtáros feladatát a következőkben látom: rendben tartani a könyvtárat, az olvasókat segíteni a könyvek kiválasztásában, katalógusokat készíteni. Ellátni a kölcsönzést, amelynek módszereit kötelessége állandóan fejleszteni. Külön kell foglalkoznia a gyermekekkel és külön az ifjúsággal. Még kell szerveznie az olvasókból a könyvtár baráti körét. Időnként műsorral, irodalmi estekkel egybekötött baráti találkozókat kell rendeznie az olvasók számára. Rendszeres propaganda munkával állandóan emelje az olvasók számát. Szervezze meg a község nagyságának és anyagi lehetőségeinek megfelelő számú fiókkönyvtárat, irányítsa és ellenőrizze a munkájukat. Ha lelkesen és lelkiismeretesen végzi munkáját, sokszor nem is elegendő számára a napi nyolcórás munkaidő. (Példa erre az abonyi könyvtár, ahol a nagy túlterheltség miatt az idén félnapos kisegítőről kellett gondoskodni.)

Ma már nem kívánjuk, hogy szervezze és ellenőrizze a környéken levő könyvtárakat, mert elég nagy a saját községe, és a járási könyvtárak ellátják ezt a feladatot. Minden erejét és tudását a helyi munka elvégzésére fordíthatja. Az a helyes, ha a járási könyvtárak az önálló községi könyvtárat mintakönyvtárnak, műhelynek tekintik, ahol új módszereket kísérletezhetnek ki, és ahová elvihatik tapasztalatcsere-re a gyengébben dolgozó könyvtárosokat. Ehhez mérten segítsék őket és támaszkodjanak a munkájukra.

Úgy látom, hogy az önálló községi könyvtárak bírálóit az vezetni féltre, hogy rosszul dolgozó főhivatású könyvtárosokat hasonlíttanak össze jól dolgozó tiszteletdíjas népkönyvtárosokkal. Próbáljanak azonban két jól működő önálló könyvtárat összehasonlítani. Meggyőződésem, hogy a nagyközségekben csak főhivatású könyvtárossal érhetjük el, hogy a könyvtár a falu életéhez tartozó szilárd intézmény, a felnőttek művelődésének központja legyen.

Debreceni Imréné

Egy községi könyvtáros elfoglaltsága

A Könyvtáros decemberi számában cikket közöl a főhivatású könyvtárossal működő községi könyvtárak problémájáról. Remélhetőleg sokan lesznek, akik e kérdéshez hozzászólnak, elmondják véleményüket, talán fontos elvi megállapításokat tesznek. Ebben a kis írásban csupán adalékot szeretnék szolgáltatni a vitához, egy községi könyvtáros munkájának bemutatásával.

Balatonfüred 7500 lakosú község. Három településből tevődik össze, a régi faluból — itt van a könyvtár — a fürdőtelepből és a hajdan önálló *Balatonarács*-ból. A könyvtárnak 1960-ban 918 beiratkozott olvasója volt, a kölcsönzések száma pedig 22 000 kötet. Napi 5 óra alatt bonyolítja le ezt a forgalmat a könyvtáros, aki egy-egy alkalommal 80—150 kötetet kölcsönöz (hetenként kétszer diafilmet is). Ilyenkor, a tömeges beiratkozások idején éppen elég kielégíteni az igényeket. Az új, kezdő olvasók is ebben az időben jelentkeznek, a velük való foglalkozás nagyobb gondot, több időt kíván.

A kölcsönzésen kívül a munkaidőben még 3 óra áll a könyvtáros rendelkezésére. Ezalatt visszarakja a könyveket, elkészíti a statisztikát, elvégzi az egyéb adminisztrációs munkát, könyvrendelést stb. Feldolgozza, katalogizálja az újonnan érkezett könyveket, ez tavaly 665 kötetet jelentett. *Balatonarács*on fiók-

könyvtár működik. Ennek segítése, ellenőrzése ugyancsak a községi könyvtáros feladata. A könyvkiállítások, könyvismertetések, ankétok szervezése pedig már bele sem fér ebbe az időbe.

Ez az a munka tehát, amit elvégzett a könyvtáros. És mennyi a feladat még! Hogy csak néhányat említsek: a könyvtárnak mindössze 58 parasztozvasója van. Meg kell találni a módját annak, hogy a mezőgazdaság szocialista átalakulásával emberségesebbre változott viszonyok között élő parasztság is felfedezze, megszeresse a könyvet. A fürdőtelep 2000 lakosa könyvtári szempontból ellátatlan. Itt is fiókkönyvtárt kell szervezni. A jelenlegi helyiségét kinötte már a könyvtár. Olyan helyiségre van szükség, ahol a szabadpolcos kölcsönzés megvalósítható. Ennek megteremtése is sok utánjárást igényel. Új utakat kell keresnie a propagandában is. Szorosabbra kell fűzni a tömegszervezetekkel való kapcsolatot, ki kell építeni a könyvtár barátainak és segítőknek hálózatát. S így folytathatnám tovább a felsorolást.

Ma már nem lehet a főhivatású községi könyvtáros munkaidejét kitölteni? Éppen ellenkezőleg. Az egyre növekvő igények mindig több és több munkát róznak a községi könyvtárossra, s ha a napból csak nyolc órát szentelünk a könyvtárnak, alig tudunk megfelelni hivatásunknak.

Keller Antal